
VOJENSKO-POLITICKÁ ČÁST

35. VÝROČÍ

VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE - BOJOVÝ SVÁTEK PRACUJÍCÍCH CELÉHO SVĚTA

Por. děl. Milan Hübl

7. listopadu 1917 nastoupil proletariát Ruska pod vedením bolševické strany do ozbrojeného povstání, v jehož průběhu svrhl buržoasní Prozatímní vládu a nastolil vládu sovětů. Dělníci Ruska spojení s pracujícími rolníky vzali moc v zemi do svých rukou, aby vybudovali socialistickou společnost. Vítězství si však museli vybojovat v urputném zápase s ruskou buržoasií, která rozpoutala občanskou válku, a s jejími zahraničními imperia listickými pomahači, kteří zorganizovali intervenční tažení proti sovětskému Rusku. Sovětský lid prošel od vítězného Října slavnou cestou boje za překonání odporu vykořisťovatelských tříd spojeného s odhalením jejich agentur uvnitř komunistické strany, boje za vybudování socialismu. Sovětský svaz vítězně obstál v nejtěžší dějinné zkoušce, jakou byl vpád hitlerovských vojsk, přemožených ve Veliké vlastenecké válce. A po obnovení hospodářství poškozeného válkou mohl Sovětský svaz pokračovat ve válkou přerušené etapě postupného přechodu od socialismu ke komunismu.

Vítězství v říjnu 1917 nebylo jen vítězstvím ruských pracujících. Jak zdůraznil soudruh Stalin, vítězství Říjnové revoluce znamená stěžejní přelom v dějinách lidstva, stěžejní přelom v historických osudech světového kapitalismu, stěžejní přelom v osvobozeneckém hnutí světového proletariátu, stěžejní přelom v metodách boje a ve formách organizace ve způsobu života a v tradicích, kultuře a v ideologii vykořisťovaných mas celého světa.

Vítězný Říjen zvětšil sílu, chrabrost a bojové odhodlání pracujících vykořisťovaných mas na celém světě, neboť v sovětském státě, který se zrodil v říjnu 1917, vidí svou oporu a záštitu. Říjnová revoluce, která vedla k vytvoření Sovětského svazu, vytvořila tak pro pracující masy maják osvětlující jim cestu a ukazující perspektivu v boji za osvobození. Jak soudruh Stalin zdůrazňuje, „... pouhý fakt existence ‚bolševického státu‘ krotí temné síly reakce a usnadňuje utiskovaným třídám boj za osvobození, tím se také vlastně vysvětluje živočišná nenávist vykořisťovatelů všech zemí k bolševikům. Historie se opakuje již na novém základě. Jako dříve v období pádu feudalismu vzbuzovalo slovo ‚jakobín‘ u aristokratů všech zemí hrůzu a úděl, tak i nyní, v období pádu kapitalismu vzbuzuje v buržoasních zemích hrůzu a úděl slovo ‚bolševik‘. A naopak, jako dříve byla Paříž útočištěm a školou revolučních představitelů vzrůstající se buržoasie, tak je nyní i Moskva útočištěm a školou revolučních představitelů vzrůstajícího se proletariátu. Nenávist k jakobínům nezachránila feudalismus před zhroutilím. Je možno snad pochybovat, že nenávist k bolševikům nezachrání kapitalismus před jeho nevyhnutelným potřením?“

35. výročí tohoto historického zlomu v dějinách lidstva probíhá ve znamení XIX. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu, té strany, která dovedla dělnickou třídu k vítězství v říjnu 1917 a k vybudování socialismu a která ji bezpečně vede ke komunismu.

Základní směr jednání sjezdu určila nová geniální práce s. Stalina: „Ekonomické problémy socialismu v SSSR. V této práci dále rozvinul marxismus-leninismus v rozpracování mnoha důležitých theoretických otázek. Rozbor poválečné etapy všeobecné krise kapitalismu a otázek přechodu ke komunismu, dal pracujícím mocnou zbraň v boji za mír a přechod ke komunismu. XIX. sjezd znovu ukázal, jakým štěstím pro sovětský lid je, že v jeho čele stojí Komunistická strana Sovětského svazu vedená soudruhem

Stalinem. Sjezd zhodnotil výsledky práce a boje za uplynulých 13 let od předcházejícího XVIII. sjezdu.

Cesta, kterou prošel lid Sovětského svazu v uplynulých 13 letech je cestou vítězného boje a významných úspěchů. V mezidobí mezi těmito dvěma sjezdy došlo k tak velikým událostem světově historického významu, jako je vítězství Sovětského svazu nad fašistickými útočníky vedeným hitlerovským Německem. V důsledku tohoto vítězství vznikly v Evropě lidově demokratické státy a Německá demokratická republika, které po vyřešení revolučně demokratických úkolů jsou v období socialistické revoluce — výstavby socialismu. Na Dálném Východě hrdinný čínský lid vybojoval vítězství lidové protiimperialistické revoluce, v jehož důsledku vznikla Čínská lidová republika. Národy koloniálních a závislých zemí se pozvedly pod vedením komunistických stran k národně osvobodeneckému boji.

Došlo k významnému přesunu sil ve prospěch socialistického tábora vedeného Sovětským svazem. Ekonomickým důsledkem těchto politických změn je rozpad jednotného všeobchvacujícího kapitalistického světového trhu, takže dnes jsou ve světě dva paralelní světové trhy, stojící proti sobě.

Po změnách a přesunech sil způsobených druhou světovou válkou uvnitř kapitalistického tábora dostaly se do jeho čela Spojené státy severoamerické. Kapitalismus však zůstal kapitalismem a imperialisté imperialisty, a proto je současná mezinárodní situace charakterisována rostoucími rozpory v imperialistickém táboře. Ve světě vyrostlo mohutné, organizované mírové hnutí bojující za záchranu míru a odvrácení nové světové války, připravované imperialisty USA, Anglie, Francie, Západního Německa a ostatních kapitalistických zemí.

Uvnitř SSSR došlo v letech uplynulých od posledního sjezdu k významným změnám. Po vybudování socialismu a odstranění vykořisťovatelských tříd zmizel protiklad zájmů mezi městem a venkovem, mezi průmyslem a zemědělstvím. S odstraněním vykořisťování byl odstraněn i protiklad zájmů mezi tělesnou a duševní prací. Sovětský lid v neuvěřitelně krátké době dovedl nejen zhladit následky války, ale v průběhu 4. pětiletky v letech 1946—50 dosáhl toho, že se průmyslová výroba r. 1950 zvýšila o 73% proti r. 1941. Veliké stavby komunismu a dokončení první z nich — Volžsko-donského kanálu V. I. Lenina svědčí o jistém a cílevědomém postupu SSSR na cestě ke komunismu. Komunismus dnes již není jen vidinou v hlavách snůlů a touhou v srdcích prostých lidí, neboť sovětský lid tuto vidinu a touhu přeměňuje ve skutečnost. Při postupném přechodu ke komunismu jsou postupně odstraňovány dosud existující podstatné rozdíly mezi průmyslem a zemědělstvím a mezi tělesnou a duševní prací.

XIX. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu provedl rozbor současné mezinárodní situace a stanovil úkoly stojící před všemi, kdož chtějí zachránit mír. Tento stalinový rozbor se stává mohutnou zbraní sovětského lidu a mírumilovných lidí celého světa v boji za odvrácení třetí světové války a za vítězství míru. Sjezd dal jasnou perspektivu v dalším vítězném boji za mír a demokracii. Sjezd ukázal, že sovětské pracující zůstávají věrni mírové politice, kterou sovětský stát provádí od dob vítězného Října. Sovětský lid, který si přeje mír, bojuje, věrně tradicím Října, za odvrácení války. Stačí vedle sebe postavit dokumenty XIX. sjezdu a nedávný projev generála Eisenhowera. Jaké úkoly vidí před Amerikou generál Eisenhower, kandidát na úřad prezidenta USA? Chce ozbrojenou mocí vnutit národům světa vůli Ameriky. Nepokrytě přiznal, že američtí imperialisté připravují válku, o čemž svědčí jejich horečné zbrojení.

Sovětský svaz, který vždy prováděl mírovou politiku, provádí ji neochvějně dál i v tomto období. Sovětský svaz je dnes v období postupného přechodu ke komunismu, kdy před jeho komunistickou stranou jsou tyto hlavní úkoly:

1. vybudovat komunistickou společnost postupným přechodem od socialismu ke komunismu,
2. neustále zvyšovat hmotnou a kulturní úroveň společnosti,

3. vychovávat členy společnosti v duchu internacionalismu a vytvoření bratrských svazků s pracujícími všech zemí,

4. všestranně upevňovat aktivní obranu sovětské vlasti před agresivními akcemi jejich nepřátel.

Jsou to tedy naprosto odlišné úkoly, než o jakých hovořil generál Eisenhower, a svědčí o mírumilovnosti Sovětského svazu, o jeho odhodlání bránit mír. Ke splnění těchto základních úkolů jsou zaměřena všechna usnesení XIX. sjezdu. Tak směrnice XIX. sjezdu k 5. pětiletému plánu rozvoje SSSR na léta 1951—1955 počítají se zvýšením průmyslové výroby během pětiletky o 70%. Zvyšovat se bude dále výroba těžkého průmyslu, současně s ní nebývalým tempem poroste i výroba lehkého a potravinářského průmyslu i zemědělství. Tak výroba oceli má vzrůst o 62%, současně s ní vzroste i výroba masa o 90%, výroba hodinek 2,2×, výroba nábytku 3×. Těžba uhlí se má zvýšit o 43%, současně však vzroste i výroba obilí o 40—50% a výroba ledniček a vyssavačů dokonce několikanásobně. Výroba nafty se má zvýšit o 85%, současně však vzroste výroba bavlny o 55—65% a výstavba nových bytů se zdvojnásobí. Výroba elektřiny má vzrůst o 85% a výroba léků 2,5krát. Pětiletka předpokládá významná opatření k zvyšování vzdělání a kulturní úrovně. V Sovětském svazu, jako první zemi na světě, je postupně zaváděno povinné středoškolské vzdělání s maturitou. V páté pětiletce pro děti ve městech a průmyslových střediscích, v další pětiletce pro všechny děti Sovětského svazu. Komunistická společnost bude společností vysoce vzdělaných lidí a Sovětský svaz vytváří právě předpoklady pro růst vzdělání všech svých občanů — budoucích členů komunistické společnosti.

Zvyšuje se i výroba stavebních strojů 2,5krát až 5krát, které umožní další mechanizaci, odstraňující mnohou namáhavou tělesnou práci. Tak přispívá i tato pětiletka k postupnému překonávání podstatných rozdílů mezi tělesnou a duševní prací, což je jedním z předpokladů k vybudování komunistické společnosti. Všechna uvedená fakta svědčí o tom, že pětiletka zajistí významný růst průmyslové i zemědělské výroby, s níž vzroste i hmotný blahobyt,lepší se péče o zdraví a dále bude růst kulturní úroveň.

Nová pětiletka předpokládá, že sovětský lehký a potravinářský průmysl a zemědělství budou urychleně zvyšovat svou výrobu. Vytýčit takové zvýšené úkoly pro hospodářská odvětví vyrábějící spotřební zboží bylo možné proto, že v minulých pětiletkách bylo vyrobeno mnoho nových strojů, které dnes umožňují urychlovat výrobu v zemědělství i v lehkém a potravinářském průmyslu.

Po splnění páté pětiletky předstihne Sovětský svaz společnou průmyslovou výrobu všech evropských kapitalistických zemí a značně se přiblíží úkolu určenému soudruhem Stalinem pro tři poválečné pětiletky, takže v roce 1960 bude moci Sovětský svaz zdaleka předstihnout stalinský úkol: vyrábět 50 milionů tun surového železa a 60 milionů tun oceli, 500 milionů tun uhlí a 60 milionů tun nafty. V zemědělské výrobě, zejména v obilí, bavlně a mase, stává se Sovětský svaz zdaleka největším výrobcem na celém světě.

Sovětský lid pamatoval vždy i na zajištění své bezpečnosti. Všechna opatření pětiletého plánu přispívají významně i k posílení brannosti Sovětského svazu. Vždyť jak řekl soudruh Stalin roku 1946: „Aby bylo možno vydržet úder takového nepřítele, postavit se proti němu a pak jej úplně porazit, k tomu je třeba kromě bezpříkladné chabrosti našich vojsk, mít zcela moderní výzbroj, a to v dostatečném množství, a dobře organizované zásobování, také v dostatečném množství. K tomu však bylo třeba mít, a to v dostatečném množství, takové elementární věci, jako: kovy — na výrobu výzbroje, střeliva a továrního zařízení, palivo — na udržení provozu v závodech a dopravy, bavlnu — na výrobu oděvů, obilí — pro zásobování armády.“ Proto Sovětský svaz, aby se zajistil proti všem nahodilostem, zvyšuje během páté pětiletky své zásoby materiálu a potravin na dvojnásobek.

Sovětský lid dosahoval vždycky svých úspěchů, protože v jeho čele stála komunistická strana, která mu ukazovala cestu a mobilisovala jej při překonávání obtíží. Dnes stojí před sovětskou společností nové velké úkoly, které zvládne díky tomu, že v jejím čele půjde dále jako osvědčený vůdce Komunistická strana Sovětského svazu. Zvýšené úkoly však vyžadují, aby se ještě více zvětšily požadavky na aktivitu jednotlivých komunistů. Proto sjezd pro-

vedl některé změny v organizačním řádu strany, které mají přispět k dalšímu růstu aktivity členů strany, předních bojovníků za komunismus. Dnes již nestačí souhlasit s programem strany a podřizovat se jejím usnesením. Aby někdo mohl být členem Komunistické strany Sovětského svazu, musí být aktivním bojovníkem za uskutečnění jejího programu a za splnění jejích usnesení. Jenom tato aktivita ho bude opravňovat k členství v Komunistické straně Sovětského svazu.

Brzdou v rozvíjení aktivity bylo vždy porušování vnitrostranické demokracie a potlačování kritiky. Proto další změny a opatření jsou zaměřena k přísnému dodržování zásad vnitrostranické demokracie. Zvláště je zdůrazňováno, že existuje jenom jedna kázeň pro všechny členy strany bez rozdílu funkcí a zásluh. Za těžký zlořád, neslučitelný se členstvím ve straně, je označeno potlačování kritiky zdola, ať už jde o přímé umlčování nebo zlehčování a zamlčování kritiky, nebo zaměňování kritiky okázalostí a vychvalováním. Veliký důraz je v pozmeněném organizačním řádu kladen na komunistickou výchovu pracujících a na studium marxismu-leninismu členy strany, neboť tato výchova a studium jsou jedním z hlavních úkolů stranických organizací a orgánů strany.

Všechna usnesení XIX. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu mají nesmírný význam nejen pro sovětský lid, ale i pro ostatní národy světa, mezi nimi i pro národy Československa. Usnesení XIX. sjezdu přispívají k posílení hospodářské síly SSSR, přispívají k dalšímu růstu politické autority sovětského státu, což zvýší bezpečnost Československa spojeného přátelskou smlouvou s SSSR.

Osudy národů Československa od samého vzniku sovětského státu jsou velmi těsně spojeny s jeho osudy. Lid Československa má mnoho důvodů, aby s vděčností vzpomínal na Velkou říjnovou socialistickou revoluci. Dilem Října je i vytvoření československého státu, neboť staré Rakousko-Uhersko bylo rozbito národně osvobozeným hnutím jednotlivých národů Rakouska-Uherska, vyvolaným příkladem Října. Dělnická třída a všichni pracující Československa si připamatovávají, že to byla sovětská vojska, která zasadila zdrcující rány hitlerovcům a přinesla svobodu národům světa a mezi nimi i národu českému a slovenskému. Sovětská armáda nepřinesla nám jen národní svobodu, ale významně pomohla československé dělnické třídě v boji s buržoasií o moc, neboť ochrana SSSR znemožnila čs. buržoasii rozpoutání občanské války a zorganizování intervence západních imperialistických států. Díky tomu se Československo a také ostatní země osvobozené sovětskými vojsky nestaly druhým Reckem, nýbrž státy lidové demokracie, které po vyřešení revolučně demokratických úkolů řeší úspěšně úkoly výstavby socialismu. Za to za vše děkujeme především Říjnové revoluci, která vytvořila sovětský stát a předpoklady pro vznik Sovětské armády.

Říjnová revoluce naučila národy řešit národnostní otázku stalinsky a také naše země vyřešila poměr Čechů a Slováků a zrovnoprávnění ostatních národností Československa na podkladě zásad stalinské národnostní politiky. I to je dílem vítězného Října. Nesmírnou pomocí pro lid Československa znamená to, že může využívat zkušeností Sovětského svazu při budování základů socialismu a že při tom má přímou pomoc Sovětského svazu, který nám ochotně dal k dispozici svoje nejlepší odborníky, aby nám radili, a dodává všechny potřebné suroviny a stroje, aby výstavba socialismu v ČSR byla co nejrychlejší. I za to vděčíme vítězství revoluce v Říjnu 1917. Soudruh Gottwald zdůrazňoval, že bez 7. listopadu 1917 by nebylo 28. října 1918, to znamená, že bez 7. listopadu 1917 by nebylo také 9. května 1945, nebylo by vítězného Února 1948 a nebylo by budování socialismu v ČSR. Takový převratný význam má tedy Velká říjnová socialistická revoluce pro dějiny národů Československa.

Z historie Velké říjnové socialistické revoluce víme, že jedním z prvních činů revoluční sovětské vlády bylo vydání deketu o míru. Této mírové politice zůstal sovětský stát věrný po celou dobu své existence a v duchu této mírové politiky probíhal i XIX. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu. 35. výročí Velké říjnové socialistické revoluce slaví pracující Sovětského svazu společně s pracujícími celého světa ve znamení dějinných usnesení XIX. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu. XIX. sjezd dodal pracu-

jícím na celém světě novou, ještě větší sílu a bojové odhodlání v zápase za odvrácení války a záchranu míru. Sjezd ukázal, kterou cestou jít, aby tento boj byl vítězný.

Pod rozvinutými prapory vítězného Října bojují pracující celého světa za trvalý mír, národní nezávislost, lidovou demokracii a nový spravedlivý společenský řád. Tak naplňují slavný odkaz Velké říjnové socialistické revoluce.

Z PROJEVU MARŠÁLA SOVĚTSKÉHO SVAZU SOUDRUHA N. A. BULGANINA NA XIX. SJEZDU KSSS

„Tábor míru a demokracie, který se prostírá od Labe až po Tichý oceán, je prochnut pathosem mírové výstavby a snahou udržet mír na dlouhá léta. Je však důležité upozornit, že pro případ nutnosti má naprosto moderní a dostatečně mohutné branné síly.

A nechť páni kapitalisté vědí a pamatují si, že nová světová válka je pro kapitalismus nebezpečnější než pro tábor demokracie. Jestli ji rozpoutají, vyvolá to mohutný ozbrojený odpor všech svobodomilovných národů, které nebudou litovat svých sil, aby navždy skoncovaly s kapitalismem.

Při tom všem jsme povinni být neustále mimořádně bdělí a zvyšovat svou připravenost k odporu proti útočníkům. Historické zkušenosti nám říkají, že čím slabší jsou pozice imperialismu, tím více vzrůstá nebezpečí válečných dobrodružství s jeho strany, tím silněji se imperialisté snaží napravit své otřesené postavení na úkor Sovětského svazu.

Stejně jako dříve musíme tedy všestranně upevňovat svou armádu, letectvo i vojenské námořnictvo. Stálá bojová připravenost našich branných sil, a branných sil celého demokratického tábora je nejspolehlivější zárukou před všemi eventualitami.

Naše armáda a námořnictvo jsou zde, aby bránily svou vlast aby chránily pokojnou práci sovětského lidu. Hájíme mír a uskutečňujeme politiku míru, politiku odvrácení války. Avšak všechny návrhy sovětské vlády, směřující k zajištění míru, americká vláda a její přízvukovači odmítají. Odmítají je proto, že sovětské návrhy maří činnost podněcovatelů války a jejich agresivní plány. Sovětskému svazu se vztekle vyhrožuje a činí se nezapomené pokusy zastrašit ho.

Na to můžeme jenom říci:

Marně se namáháte, páni imperialisté! Veliký sovětský lid má pro strach uděláno a hrozbami se nedá zastrašit. Nu, a dojde-li až do krajnosti, bude se umět náš lid ubránit, bude umět bránit zájmy své vlasti. A bude-li zapotřebí, budou se umět sovětské branné síly postavit na odpor jakémukoliv útočníku podle všech pravidel sovětského vojenského umění“.

Mějme každodenně na paměti tato významná slova a věnujme všechny své síly neustálému zdokonalování a zvyšování bojové připravenosti československých branných sil, abychom se v případě potřeby i my dovedli s plným úspěchem postavit na odpor jakémukoliv útočníku, mistrně ovládající všechna pravidla sovětského vojenského umění!